

Битието. Значи, разумното, идейното, вѣчното, свещеното, непроявеното въ свѣта, това е Богъ, това е великото начало на живота. То е свързано съ проявеното. Нѣкои наричатъ природата тѣло на Бога. И това обяснение не може да се отрече, но ние знаемъ положително слѣдното нѣщо: природата е проявеното въ свѣта, а Богъ е непроявеното. Мнозина казватъ, че природата и Богъ сж едно и сжщо понятие. — Ако понятието Богъ подразбира природа, тогава Той трѣбваше да бжде ограничено сжщество, а въ сжщностъ, когато говоримъ за Бога, като безграниченъ, ние разбираме това сжщество, което не се е проявило и за което трѣбва да имаме свещенъ трепетъ, понеже отъ Него произлизатъ най-хубавитѣ и велики нѣща. Всѣки се стреми къмъ хубавото, къмъ великото, къмъ непостижимото. Никой не се стреми къмъ постижимото.

Като се разсжждава по този начинъ, онѣзи, които искатъ да приложатъ тази нова философия, това ново учение въ живота си, ще кажатъ: „Като е тѣй, да раздадемъ имането си и да трѣгнемъ слѣдъ Христа.“ Питамъ: може ли човѣкъ, който слѣдва Христа, да трѣгне съ празна торба? Какво е по-хубаво: да нося пълна или празна торба? Разбира се, че е по-хубаво да нося пълна торба. Да раздадешъ имането си и да послѣдвашъ Христа, не значи да останешъ послѣденъ сиромашъ и да трѣгнешъ между хората да просишъ. Да раздадешъ имането си, значи да раздадешъ всички онѣзи стари идеи, стари убѣждения, които сж те спѣвали досега, и да напълнишъ торбата си съ нови и велики идеи и така да трѣгнешъ между хората. Казватъ за нѣкого: „Този човѣкъ носи нови идеи.“ — Да, приятели, торбата му е пълна съ велики идеи. Радвайте се, че той носи пълна торба заради васъ. Ще кажете: „Ама какви сж тѣзи идеи?“ — Това може да се провѣри въ петдесетъ минути. Този човѣкъ се спира, изважда нѣщо отъ торбата си и ви дава да го опитате.